

- 6) sól — gramy,
 7) witaminy i składniki mineralne — jednostki zgodne z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia.

6. Wartość energetyczną oraz zawartość składników należy podawać w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml środka spożywczego bądź — jeśli opakowanie zawiera tylko jedną porcję środka spożywczego, mniejszą niż 100 g lub 100 ml — w przeliczeniu na tę porcję, gdy określona jest liczba porcji zawarta w opakowaniu.

7. Przy znakowaniu środka spożywczego wartością odżywczą należy podawać zawartość:

- 1) skrobi lub cukrów — według następującego wzoru:

węglowodany	—	..... g,
w tym:		
skrobia	—	..... g,
cukry	—	..... g,

- 2) kwasów tłuszczowych — według następującego wzoru:

tłuszcz	—	..... g,
w tym:		
kwasy tłuszczowe nasycone	—	..... g,
kwasy tłuszczowe jednonienasycone	—	..... g,
kwasy tłuszczowe wielonienasycone	—	..... g.

8. W ramach znakowania wartością odżywczą powinny być podawane wartości średnie, ustalone na podstawie:

- 1) analizy środka spożywczego dokonanej przez producenta lub
- 2) obliczenia wykonanego z uwzględnieniem składu recepturowego i danych z tabel składu oraz wartości odżywczej środków spożywczych.

9. Znakowanie dotyczące wartości odżywczej powinno być podane, jeśli to możliwe, w formie tabeli.

Załącznik nr 2

WYKAZ DEKLAROWANYCH WITAMIN I SKŁADNIKÓW MINERALNYCH I ICH ZALECANE SPOŻYCIE DZIENNE

Witamina A	ug	800	Witamina B ₁₂	ug	1
Witamina D	ug	5	Biotyna	mg	0,15
Witamina E	mg	10	Kwas pantotenowy	mg	6
Witamina C	mg	60	Wapń	mg	800
Tiamina	mg	1,4	Fosfor	mg	800
Ryboflawina	mg	1,6	Żelazo	mg	14
Niacyna	mg	18	Magnez	mg	300
Witamina B ₆	mg	2	Cynk	mg	15
Folacyna	ug	200	Jod	ug	150

403

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 lipca 1994 r.

w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia nadzorca w postępowaniu układowym.

Na podstawie art. 81 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo o postępowaniu układowym (Dz. U. Nr 93, poz. 836, z 1950 r. Nr 38, poz. 349 i z 1990 r. Nr 55, poz. 320) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie nadzorca w postępowaniu układowym za ogół czynności przyznaje sąd na wniosek sędziego — komisarza, mając na względzie nakład pracy nadzorca oraz

wartość majątku dłużnika i stan postępowania układowego w czasie ukończenia czynności nadzorca.

§ 2. 1. Wynagrodzenie, o którym mowa w § 1, określa się w granicach od trzykrotnego do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w kwartale poprzedzającym jego określenie przez sąd.

2. Wysokość przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczenia wynagrodzenia obowiązuje od dnia

jego ogłoszenia przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

§ 3. W orzeczeniu kończącym postępowanie układowe, na wniosek sędziego — komisarza, sąd może przyznać nadzorcy wynagrodzenie wyższe od maksymalnego wynagrodzenia, o którym mowa w § 2, jeżeli uzasadnia to szczególnie duży nakład pracy nadzorcy i wartość majątku dłużnika.

§ 4. Suma zaliczek przyznanych nadzorcy na poczet wynagrodzenia nie może przekraczać 75% maksymalnego wynagrodzenia, o którym mowa w § 2.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: w z. A. Zieliński

404

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 22 lipca 1994 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego sądu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. Nr 4, poz. 8, Nr 19, poz. 68 i Nr 27, poz. 111, z 1989 r. Nr 73, poz. 436 i z 1990 r. Nr 53, poz. 306) oraz art. 125 pkt 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25 i Nr 77, poz. 355), w związku z art. 10 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym oraz o zmianie ustawy — Kodeks postępowania administracyjnego zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1981 r. w sprawie struktury organizacyjnej Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz ustalenia siedzib, właściwości i organizacji ośrodków zamiejscowych tego sądu (Dz. U. Nr 5, poz. 21, z 1982 r. Nr 45, poz. 301, z 1986 r. Nr 38, poz. 190, z 1990 r. Nr 61, poz. 356, z 1992 r. Nr 80, poz. 413 i z 1993 r. Nr 71, poz. 343) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy: „białostockiego”, „łomżyńskiego”, „suwalskiego”,

2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Tworzy się następujące ośrodki zamiejscowe Naczelnego Sądu Administracyjnego, zwane dalej „ośrodkami zamiejscowymi”, oraz ustala się ich siedziby i obszary właściwości:

- 1) Ośrodek Zamiejscowy w Białymstoku — dla obszaru województw: białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego,
- 2) Ośrodek Zamiejscowy w Gdańsku — dla obszaru województw: bydgoskiego, elbląskiego, gdańskiego, słupskiego i toruńskiego,
- 3) Ośrodek Zamiejscowy w Katowicach z siedzibą w Gliwicach — dla obszaru województw: bielskiego, częstochowskiego i katowickiego,

4) Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie — dla obszaru województw: kieleckiego, krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego,

5) Ośrodek Zamiejscowy w Lublinie — dla obszaru województw: białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego, radomskiego i zamojskiego,

6) Ośrodek Zamiejscowy w Łodzi — dla obszaru województw: kaliskiego, łódzkiego, piotrkowskiego, płockiego, sieradzkiego i skierniewickiego,

7) Ośrodek Zamiejscowy w Poznaniu — dla obszaru województw: konińskiego, leszczyńskiego, pilskiego, poznańskiego i zielonogórskiego,

8) Ośrodek Zamiejscowy w Rzeszowie — dla obszaru województw: krośnieńskiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnobrzemeskiego,

9) Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie — dla obszaru województw: gorzowskiego, koszalińskiego i szczecińskiego,

10) Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu — dla obszaru województw: jeleniogórskiego, legnickiego, opolskiego, wałbrzyskiego i wrocławskiego.”

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że działalność orzeczniczą Ośrodków Zamiejscowych w Białymstoku i Rzeszowie rozpoczynają z dniem 1 listopada 1994 r., a Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie — z dniem 1 stycznia 1995 r.

2. Do czasu rozpoczęcia działalności orzeczniczej przez Ośrodki Zamiejscowe wymienione w ust. 1 sprawy są rozpoznawane przez Naczelnny Sąd Administracyjny według dotychczasowych obszarów właściwości.

Minister Sprawiedliwości: w z. A. Zieliński